Naamghar Association of America

NEWSLETTER

HTTPS://NAAMGHAR.ORG/

Volume 8/Issues 1 **January-March 2025**

MESSAGE FROM THE *BOR-MEDHI*

*D*ear community members and well-wishers of NAAM,

Now that the Winter season is over, we are preparing for the Spring.

This Quarter-1 issue of the newsletter being our first of the year 2025 issue, we wish to highlight specifically covering our annual cultural event of the year on May 17, 2025. This also serves as our annual fund-raising event.

It is my pleasure to highlight a few items that you will find in this issue of our newsletter:

(A)A Visit to the River Island of Monasteries: Majuli; By Dr. Jayantimala Borpujari

Dr. Borpujari is from Jorhat and is currently settled in New Delhi. This article in the newsletter describes her visit to Majuli in a manner that anybody would love to visit this charming place after reading it to appreciate not only its natural beauty, but also to enlighten oneself with a wealth of knowledge about its *Satras*, the Vaisnavite Monasteries.

A *Satra* creates an atmosphere where one appreciates the love and devotion to God via the learnings from *Bhagawad*. While the rituals may differ from one *Satra* to another, the message of spreading the knowledge of *Bhagawad* is the same. Cultural performances of *Raxas* and *Bhaonas* were also mentioned, describing in particular the *Nrixingha Mahaprabhu's Bhaona.*

The article also describes nicely how the nomenclature of many of the *Satras* evolved as we know of them today, for example, *Auniati, Garamur, Dakxinpat, Natun Kamalabari,* to name a few.

We are in the process of compiling a list of the names of the various *Satras* in Majuli (we will publish this list once all information is vetted), To the best of our knowledge, about thirty-five *Satras* are still housed in Majuli, though about an equal number got washed away due to flood over the years.

(B)Sutradhar :NAAM Annual Cultural Event: Guest speaker from Assam and Invited artist from Dallas

We are pleased to present a guest speaker from Assam, Dr. Bishnu Prasad Sarma, MD-Ph.D. as part of our multicultural program. He was the Dean, Faculty of Ayurvedic Medicine, Srimanta Sankaradeva University of Health Sciences, Guwahati, India. He was also the Physician to the Governor of Arunachal Pradesh. He is an author of several books and other publications (additional details about our guest speaker is available on the flier for the event that you will see elsewhere in this issue of the newsletter). He will deliver a lecture on "Health through Herbs."

As this is also our annual fund-raising event with a cultural extravaganza, so we have assembled an exciting group of performers, including the invited artist Vandita Parikh from Dallas, TX. She is the recipient of the President's Award, Smt Pratibha Patil in 2011. She will be joined by local artists made up of children and adults.

(C) Proposed 'Shankardeva Cultural Center with Naamghar': USA

The proposed 'Shankardeva Cultural Center with Naamghar' in New Jersey, USA, is an ambitions conceptual project envisioned on approximately 3 acres of land, preferably 5 to 10 acres considering future expansions. This proposed complex aims to serve as a vibrant cultural and spiritual hub that preserves Assamese heritage while embracing the broader community engagements in North America. More details and architectural diagrams are shown in a different section of the newsletter.

Please write to us at naaminfo@naamghar.org about activities in your area of your residence as well as your thoughts to drive our mission. One can contribute in one of three ways:

- $ donation (please visit www.naamghar.org)
- Devote your time with us in a suitable drive of your choice
- Enrich us with your brilliant ideas

We look forward to writing with your input to the community again in our Q2 newsletter in June 2025.

Sincerely,

Dr. Binoy K. Bordoloi, *Bor-Medhi*

Chairman, NAAM

Email: binoy.bordoloi@gmail.com

UPDATE ON FUNDRAISING ACTIVITIES

- **Sutradhar:NAAM Annual Cultural Event:** This year's first fund raising culturl event is scheduled for May 17, 2025. Your participation will greatly help NAAM, so we look forwar to seeing you there. Please see the flier of the event elsewhre on this issue of the newsletter.
- **DONATION TO NAAM FOR TAX BENEFIT:** Coonsider making NAAM as one of the beneficiaries of your estate planning and/or donate for potential tax benefits for the current tax year (please consult your tax adviser for details).
- ***If your employer matches your donation to a charitable organization (direct or through payroll deductions), please add*** *"Naamghar Association of America, Inc."* ***as one the beneficiaries.***
- NAAM is soliciting your donations via its website (https://naamghar.org/), NAAM Facebook page (https://www.facebook.com/NaamgharAssociationOfAmerica/), and the "DONATE" button on this page to fund a community Naamghar in North America.
- NAAM is looking forward to an active participaiton of the community (Assamese diaspora) for realizing a common dream of building a Naamghar in North America. Please use the "DONATE" button below and/or contact Dr. Binoy Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information. Thank you!

Please contribute to NAAM's effort to build a naamghar in North America:

DONATE
Safe & Secure
PayPal

DONATION TIERS FOR NAAM

*T*here are many ways you can donate to NAAM, so please find the options suitable for you.

Donation and Membership Details:

1. **$10,000 (Cash and/or Asset)**
    a) Category: Subha-anudhyayi
    b) Installments: 25 x $400
    c) Additional Benefits: Reserved Seating & Life Membership & Blue Plaque

2. **$5,000 (Cash and/or Asset)**
    a) Category: Subha-kamanakari
    b) Installments: 25 x $200
    c) Additional Benefits: Life membership & Green Plaque

3. **$1,000 (Cash)**
    a) Category: Mangal-kamanakari
    b) Installments: 20 x $50
    c) Additional Benefits: White Plaque

4. **$100 (Cash)**
    a) Category: Kalyan-kankhi
    b) Installments: N/A
    c) Additional Benefits: N/A

5. **$50 (Cash)**
    a) Category: Hita-kankhi
    b) Installments: N/A
    c) Additional Benefits: N/A

Please click on the "DONATE" button below and/or contact Dr. Binoy K. Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information.

Please contribute to NAAM's effort to build a naamghar in North America:

DONATE
Safe & Secure
PayPal

IDEAS FOR FUND RAISING DRIVE

By NAAM Executive Committee

***P**lease review the information below and give us your constructive thoughts in achieving and exceeding that target. Please contact Dr. Binoy K. Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information.

- **Common Yearly Ones: ~$80K**
    - Regular yearly fund raising event
        - Dinner with celebrities - $10K
        - Cultural functions - $10K
        - Other (like in Sankardev Tithis) - $10K
    - Plaque placement for love ones (say 50 plaques/150) ~ $7.5K
    - Selling Sankardev Literatures : $5K
    - Misc: $10K
        - Materials donation : 5K (like car/boat) – This has lots of legalities and formalities
        - Other - $5K
    - Special fund-raising events: $30K (virtual/social media/in person)
- **Total for next 3 years : ~$200K**
- **Initial Pledges: $350K (Most important one)**
    - 70% of NE families and 25% of across US/Canada ($100/each as token): $26.5K
        - (200 x .70) + (500 x 0.25) = 140+125 = 265 families
    - $50K x 1 = $50K - Requires to develop benefits matrix
    - $25K x 2 = $50K - Requires to develop benefits matrix
    - $10K x 15 = $150K- Requires to develop benefits matrix
    - $2500 x 20 = $50K- Requires to develop benefits matrix
    - $1000 x 50 = $50K - Requires to develop benefits matrix
- **Construction Related : $70K**
    - Floor tiles (say 50/1000) ~50K (only applicable for new building)
    - Brick (only possible for new building – Say $100/200) ~ $20K (applicable for new building)
- **Expected Total in 3 years : $700K (we could get close to $500K in reality if everything works out)**

SUTRADHAR, NAAM'S ANNUAL CULTURAL FUND-RAISING EVENT

NAAMGHAR ASSOCIATION OF AMERICA
Presents

Sutradhar (সূত্ৰধাৰ)

Saturday May 17, 2025 | 3:00 PM – 7:00 PM
154 S Mill Rd, West Windsor Township, NJ 08550

Presenting Guest Speaker Dr. Bishnu Prasad Sarma. MD, PhD. as part of our multicultural program

Health through Herbs

Dr. Bishnu Prasad Sarma, an eminent doctor, academician and researcher from Assam, is a pioneer in taking Ayurveda to the masses. He retired as Professor, Department of Kayachikitsa, Government Ayurvedic College, Jalukbari, Guwahati. He also served as the Principal, Government Ayurvedic College Guwahati, Dean, Faculty of Ayurvedic Medicine, Srimanta Sankaradeva University of Health Sciences as well as the Physician to the Governor of Arunachal Pradesh. He has several research publications to his credit and guided several post graduate and doctoral students. Dr. Sarma has been working tirelessly towards translational research in the field of non-communicable diseases.

He is also the recipient of Visistha Chikitsa Award and Paramsand Kripal Memorial Award.

Scan the QR code for more information

naaminfo@naamghar.org +1 979 465 7628
www.NaamGhar.org
Facebook.com/NaamgharAssociationOfAmerica

CONCEPT REPORT ON THE PROPOSED 'SANKARADEVA CULTURAL CENTER AND NAAMGHAR' IN NEW-JERSEY, USA

By NAAM Executive Committe

*T*he proposed **'Sankaradeva Cultural Center and Naamghar'** in New-Jersey, USA, is an ambitions conceptual project envisioned on approximately 3 acres of land. This conceptually proposed complex aims to serve as a vibrant cultural and spiritual hub that preserves Assamese heritage while embracing for the broader community activities.

In addition to its cultural and social significance, the project emphasizes financial sustainability to ensure smooth operations and long-term maintenance. The inclusion of a banquet hall for weddings, festivals and social events along with a dining hall supported by a well-equipped kitchen, will create avenues for revenue generation.

The performing art hall may be used for Arts and varied exhibitions and workshops, further contributing to financial stability. A dedicated guest house will provide accommodation for visitors, artists and scholars to sustain the complex's upkeep and day to day expenses, while the library and administrative office will support educational and community activities.

Given the present fund constraints, the project is planned to be executed in a phased manner to ensure steady progress without compromising its core vision. As part of this approach, the dining area and performing arts hall may be integrated with the banquet hall to optimize space and resources during the initial phase. This flexible design strategy will allow the complex to function efficiently from the outset while enabling future expansions as additional funds become available.

By balancing cultural aspirations with practical execution, the '**Sankaradeva Cultural Center and Naamghar**' aspires to be a self-reliant institution that continues to serve the Assamese community for generations to come.

NAAM is very pleased to share some preliminary architectural designs created by renowned architect firm DESIGN PLENUM from Guwahati, India, in the next two pages.

Please note that these plans are their conceptual phases only and we are sharing them with you for information purposes only.

We hope that this information will motivate you to open your purses and donate to NAAM so that the dream of having a Naamghar in North America is finally realized. Thank you!

ROOF PLAN

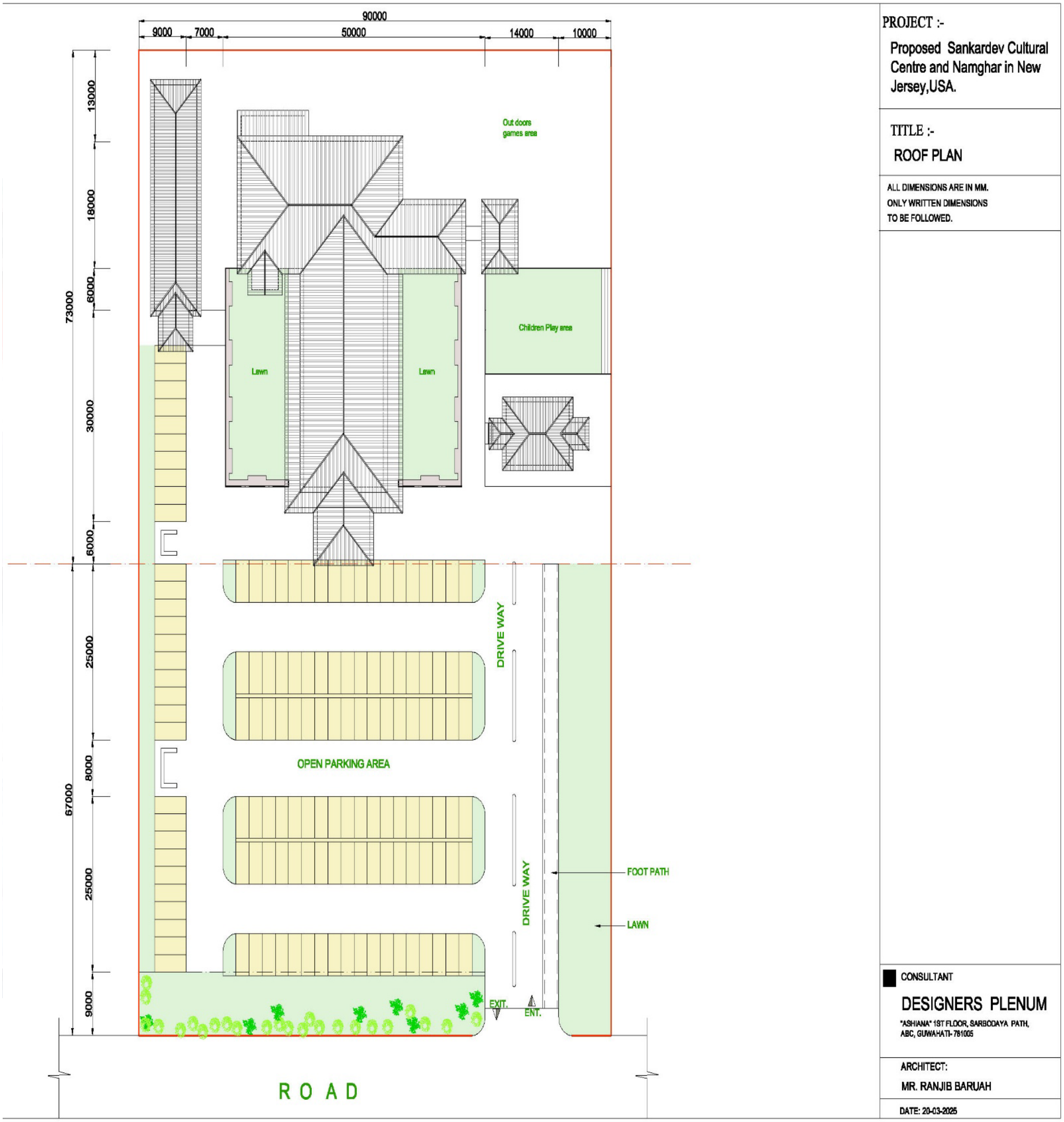

90000
9000
7000
50000
14000
10000
13000
18000
6000
73000
30000
6000
25000
8000
67000
25000
9000
Out doors games area
Lawn
Lawn
Children Play area
DRIVE WAY
OPEN PARKING AREA
DRIVE WAY
FOOT PATH
LAWN
EXIT.
ENT.
ROAD
PROJECT :-
Proposed Sankardev Cultural Centre and Namghar in New Jersey,USA.
TITLE :-
ROOF PLAN
ALL DIMENSIONS ARE IN MM.
ONLY WRITTEN DIMENSIONS TO BE FOLLOWED.
CONSULTANT
DESIGNERS PLENUM
"ASHIANA" 1ST FLOOR, SARBODAYA PATH, ABC, GUWAHATI- 781005
ARCHITECT:
MR. RANJIB BARUAH
DATE: 20-03-2025

FLOOR PLAN

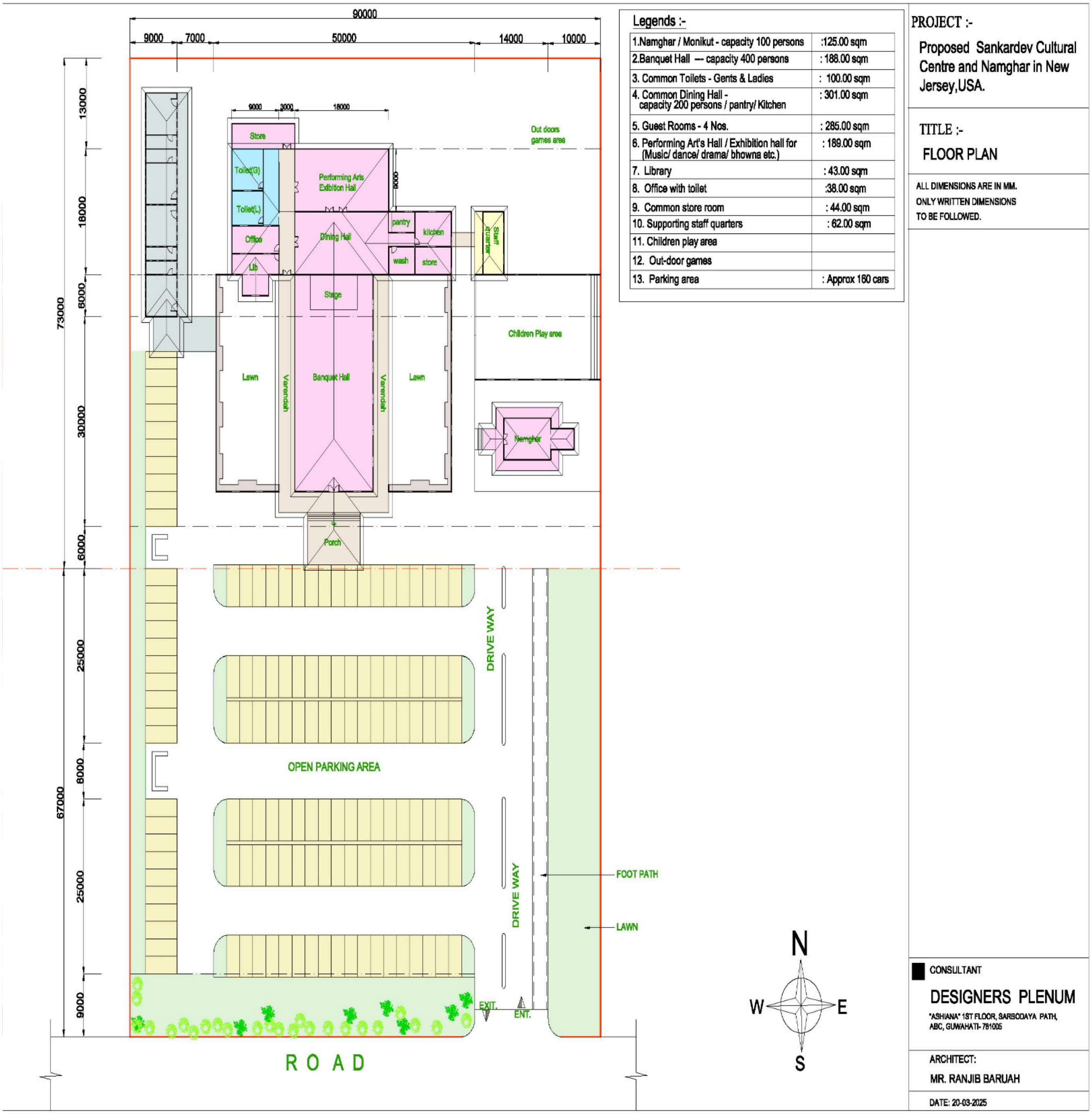
Legends :-
1.Namghar / Monikut - capacity 100 persons :125.00 sqm
2.Banquet Hall --- capacity 400 persons : 188.00 sqm
3. Common Toilets - Gents & Ladies : 100.00 sqm
4. Common Dining Hall - capacity 200 persons / pantry/ Kitchen : 301.00 sqm
5. Guest Rooms - 4 Nos. : 285.00 sqm
6. Performing Art's Hall / Exhibition hall for (Music/ dance/ drama/ bhowna etc.) : 189.00 sqm
7. Library : 43.00 sqm
8. Office with toilet :38.00 sqm
9. Common store room : 44.00 sqm
10. Supporting staff quarters : 62.00 sqm
11. Children play area
12. Out-door games
13. Parking area : Approx 160 cars
PROJECT :-
Proposed Sankardev Cultural Centre and Namghar in New Jersey,USA.
TITLE :-
FLOOR PLAN
ALL DIMENSIONS ARE IN MM.
ONLY WRITTEN DIMENSIONS TO BE FOLLOWED.
CONSULTANT
DESIGNERS PLENUM
"ASHIANA" 1ST FLOOR, SARBODAYA PATH, ABC, GUWAHATI- 781005
ARCHITECT:
MR. RANJIB BARUAH
DATE: 20-03-2025
90000
9000
7000
50000
14000
10000
73000
67000
Store
Toilet(G)
Toilet(L)
Office
Lib
Performing Arts Exbition Hall
Dining Hall
pantry
kitchen
wash
store
Staff quarter
Out doors games area
Stage
Children Play area
Lawn
Varandah
Banquet Hall
Namghar
Porch
DRIVE WAY
OPEN PARKING AREA
FOOT PATH
LAWN
EXIT.
ENT.
ROAD
N
S
E
W

FEATURED ARTICLE #1

সত্ৰদ্বীপ মাজুলীত এভুমুকি

By Dr. Jayantimala Borpujari

অসমৰ নদীদ্বীপ মাজুলী পৃথিৱীৰ ভিতৰতে বৃহত্তম বুলি পঢ়াশলীয়া দিনৰপৰাই জানি আহিছোঁ; কিন্তু, এই ঠাই সম্বন্ধে মোৰ বাস্তৱ জ্ঞান "আগতে মাছটি, বগলীটি কণা" প্ৰবচনফাঁকিৰ নিচিনা আছিল । কাৰণ, তৎকালীন যোৰহাট মহকুমাতে (বৰ্তমান জিলা) জন্মৰেপৰা কৈশোৰলৈকে পাৰ কৰিছিলোঁ যদিও বৈষ্ণৱ সংস্কৃতিৰ ধৰোহৰ, নানা জাতি-উপজাতিৰ সংস্কৃতিৰে ঐশ্চৰ্যশালী ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকু শুৱাই থকা দ্বীপটোলৈ প্ৰকৃতাৰ্থত কেতিয়াও যোৱা নাছিলোঁ । তথাপিও কিন্তু মাজুলীৰ বালিয়া মাটিত প্ৰথম ভৰি দিয়া সময়ৰ কথা পাহৰিব নোৱাৰোঁ । সেয়া আছিল ১৯৬৬ চন । উত্তৰ লক্ষীমপুৰত সেই বছৰ হোৱা অসম সাহিত্য সভাৰ বাৰ্ষিক অধিৱেশনৰ মূল সভাৰ সভাপতি নিৰ্বাচিত হৈছিল মামাককা ধ্বনিকবি বিনন্দচন্দ্ৰ বৰুৱা (বৰ্তমান প্ৰয়াত) । আজীৱন সদস্য প্ৰয়াত দেউতাই আমি ভাই-ভনী কেউটাৰ কাৰোবা নহয় কাৰোবাক প্ৰায়ে অধিৱেশনলৈ লৈ গৈছিল। সেইবাৰ মাজুবাইদেউ আৰু মোৰ পাল পৰিছিল । যোৰহাটৰপৰা যোৱা বাচভৰ্তি প্ৰতিনিধিৰ লগত আমিও নিমাতীঘাটৰপৰা যাত্ৰা কৰিছিলোঁ । বিশাল ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুত সেয়া এক অপূৰ্ব অভিজ্ঞতা । যাত্ৰীসকল গৈ ভিতৰত বহাৰ পিছত বাচ আৰু অন্যান্য বাহন ফেৰীৰ ডেকত তুলি দিলে । ডেড়ঘণ্টামানৰ মূৰত ইঞ্জিণচালিত ফেৰীয়ে আমাক নি কমলাবাৰীঘাটত নমাই দিছিল । ঘাটত নামি আকৌ বাচত উঠি আমি প্ৰতিনিধিৰ দল লোহিতঘাটেদি নদী পাৰ হৈ উত্তৰ লক্ষীমপুৰলৈ গৈছিলোঁ । তিনিদিনৰ পিছত আকৌ একে বাটেৰে যোৰহাটলৈ প্ৰত্যাৱৰ্তন । ২০১৮ চনলৈকে মোৰ মাজুলীৰ লগত পৰিচয় সিমানেই আছিল – দক্ষিণে বিশাল ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু উত্তৰে সৰু নদী এখনৰ মাজৰ এক সেউজীয়া ভূখণ্ড আৰু ফেৰীৰপৰা নামি ভৰিয়ে স্পৰ্শ কৰা কমলাবাৰীঘাটৰ পাতল ছাইবৰণীয়া বালিমাটি ।

ইতিমধ্যে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুৰেদি বহুত পানী বাগৰি গ'ল । লগতে খহনীয়াই উটুৱাই লৈ গ'ল বৃহৎ নদীদ্বীপটোৰ বিস্তীৰ্ণ অঞ্চল। তাৰ মাজতে মাজুলীয়ে পৃথিৱীৰ মানচিত্ৰত ঐতিহ্যমণ্ডিত ঠাইসমূহৰ মাজত প্ৰতিষ্ঠা পাবলৈ নিজৰ গৰিমাময় ইতিহাসৰ ধ্বজা উৰুৱাই থাকিল । অসমৰ ভৌগোলিক মানচিত্ৰত যোৰহাটে জিলাৰ আৰু মাজুলীয়ে মহকুমাৰ স্বীকৃতি পালে । বৈচিত্ৰময় মাজুলীয়ে দেশৰ পৰ্যটন মানচিত্ৰত ঠাই পালে । দূৰ-দূৰান্তৰ, দেশ-বিদেশৰ মানুহৰ মনত মাজুলীক জানিবৰ আগ্ৰহ জন্মিল । আমাৰ মনতো ঘৰতে থকা বিখ্যাত ঠাই এখনৰ বিষয়ে নজনাৰ খেদ আছিল -- ইমান দিনে দেশ-বিদেশৰ অনেক ঠাই ফুৰিছিলোঁ, কিন্তু নিজৰ বাৰীচুকৰ ঠাইখন চাবলৈ যেন আহৰিয়ে পোৱা নাছিলোঁ । সুযোগ পালেই যাব লাগিব ভাবটোৱে মনৰ কোনোবা চুকত বাহ বান্ধিছিল ।

২০১৮ চনৰ জানুৱাৰীত আমেৰিকানিবাসী ভনী জুৰি ভাৰতলৈ আহিল । তেওঁৰ অসমত থকা নলে-গলে লগা বান্ধৱী পাঁচগৰাকী নীনামণি, নূপুৰ, অলকা, মালবিকা আৰু ঝুমুৰৰ লগত মিলি সিদ্ধান্ত কৰিলে এইবাৰ সকলো লগ হৈ মাজুলী দৰ্শন কৰিবলৈ যাব । লগত নীনামণিৰ ভনীয়েক জিনুমণিও । অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আমন্ত্ৰণক্ৰমে যোৰহাটলৈ অহা জুৰিৰ অধ্যাপক স্বামী ড. মদন ভট্টাচাৰ্য আৰু নূপুৰৰ স্বামী শ্ৰীৰাজেন শৰ্মাও ওলাল । কথা শুনি মোৰো গা সাতখন আঠখন হ'ল। মাৰ ওচৰলৈ আহি দিল্লীত থকা জিমিবাইদেৱে উজান দিলে –" ইয়াত মই আছোঁ, সুযোগ সদায় নিমিলে, ফুৰি আহগৈ" ।

সত্ৰদ্বীপ মাজুলীক লক্ষ্য কৰি (লগতে যোৰহাটত কৰিবলগীয়া দুটামান কাম কৰি নৱনিৰ্মিত ঢলা-শদিয়া ন কিলোমিটাৰ দৈৰ্ঘ্যৰ ভূপেন হাজৰিকা সেতুখনো চোৱাৰ মানসেৰে) ২০১৮ চনৰ ১৫ ফেব্ৰুৱাৰীত গুৱাহাটীলৈ বুলি উৰা মাৰিলোঁ । ৰাতিটো গুৱাহাটীৰ ভাগিনী জুবীৰ ঘৰত থাকি পিছদিনা পুৱাই শতাব্দী এক্সপ্ৰেছেৰে যোৰহাট পালোঁগৈ । ১৬-১৭ তাৰিখে যোৰহাটৰ কাম কৰি ১৮ তাৰিখে পুৱাই মদন, জুৰি আৰু মই শিৱসাগৰ, তিনিচুকীয়াৰ ভ্ৰমণত ওলালোঁ । ২০ তাৰিখে তিনিচুকীয়াৰপৰা আহি গধূলি, ইতিমধ্যে হোটেলত গোট খোৱা, মাজুলী অভিমুখী দলটোৰ লগ হ'লোঁ । ৰাতি জিনুমণিৰ ল'ৰা ৰঞ্জিৰ ঘৰত নৈশ আহাৰৰ আয়োজন আছিল । নীনামণি-জিনুমণিয়ে আমাৰ যাত্ৰাৰ সকলো যোজনা তৈয়াৰ কৰি থৈছিল । সেইমতে ২১ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পুৱা ৬ বজাত আমাৰ দহজনীয়া দলটো তিনিখন এম্বেছেদৰ গাড়ীৰে নিমাতীঘাট অভিমুখে ৰাওনা হ'লোঁ । লগত আগদিনাই নিৰ্দেশ দিয়ামতে হোটেলৰ ৰান্ধনিয়ে তৈয়াৰ কৰি দিয়া পুৱাৰ আহাৰৰ টোপোলা । বহুত বছৰৰ মূৰত শেষ শীতৰ পাতল কুঁৱলীৰ আৱৰণেৰে আচ্ছাদিত পুৱাৰ যোৰহাটখন দেখি ভাল লাগিল ।

জিনুমণিয়ে সেই সময়ত মাজুলীত ই. এ. চি. (Extra Assistant Commissioner) হৈ থকা তেওঁৰ বান্ধৱী জেনিফাৰ য়াস্মিন হাজৰিকাৰ সহযোগত আমাৰ যাত্ৰাৰ কাৰণে এখন প্ৰাইভেট ফেৰীৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল । ব্যক্তিগত সেৱাৰ ফেৰী যদিও কিন্তু আমি স্থলপথত ইচ্ছামতে যি কোনো সময়তে গাড়ীখন লৈ ওলাই যোৱাৰ দৰে জলপথত ফেৰীখন লৈ ওলাই যাব নোৱাৰোঁ । আভ্যন্তৰীণ জল পৰিবহন বিভাগে নিমাতী আৰু মাজুলীৰ মাজত ফেৰী চলাচলৰ কাৰণে নিৰ্দিষ্ট সময় বান্ধি দিছিল । নিমাতীঘাটত যাৱতীয় নথিপত্ৰ দেখুওৱাৰ পিছত আমাৰ গাড়ী তিনিখন ফেৰীৰ ওপৰত এখন এখনকৈ তুলি দিলে । ডেকৰ আধাখিনি ঠাই গাড়ীয়ে অধিকাৰ কৰাৰ পিছত বাকী আধাত আমাৰ কাৰণে বৃত্তাকাৰকৈ চকী পাৰি দিয়া হ'ল । টালি-টোপোলাৰে সৈতে গাড়ী, মানুহ সকলো উঠাৰ পিছত ঘাটৰ গৰা আৰু ফেৰীৰ মাজৰ কাঠ কেইচলা আঁতৰাই দিয়া হ'ল । ইঞ্জিণ চালু কৰাৰ লগে লগে পানী ফালি আমাৰ ফেৰী উত্তৰদিশত আগুৱাই গ'ল । লাহে লাহে ওপৰৰপৰা সূৰুযে পঠিওৱা

ৰ'দে মহাবাহুৰ পানীত জল্‌মল্‌নি তুলিছিল – যেন হীৰাৰ চমক্‌ । ঠিকেইতো- মহাবাহুৰ বুকুত জিলিকি থকা এটুকুৰা হীৰাৰ চমক্‌ ওচৰৰপৰা চোৱাৰ আশাতেইতো আমাৰ এই যাত্ৰা !

সময়ৰ টিকনি আগফালে উৰে বুলি কয়; কিন্তু সেইদিনা ওপৰত নীলিম আকাশ, তলত পানী, আৰু মাজত ফেৰীত উঠি গৈ থাকোঁতে আমাৰ সময়ৰ টিকনিডাল যেন পিছফালে উৰিছিল । ষাঠিৰ ডেওনা পাৰ হোৱা আমিবোৰ যেন হৈ পৰিছিলোঁ স্কুলৰ শৃংখলাৰদ্ধ পৰিৱেশৰপৰা ওলোৱা এদল চেমনীয়া-- মুকলি আকাশত উৰিব খোজা এজাক চৰাই ! ডেকত বহি পুৱাৰ আহাৰ কৰিবলৈ লৈ হোটেলৰপৰা টোপোলা বান্ধি দিয়া সিজোৱা কণীকে লৈ জুৰিইঁতে খেলা কণীযুঁজ, নিমাতীলৈ আহি থাকোঁতে বড়িগাঁৱৰ বাটৰ কাষত পাই কিনা- জুৰি,মদন, আৰু মোৰ কাৰণে পৰ্বতত কাছকণী যেন হৈ পৰা- ভীমকল লৈ গদা ঘূৰাই গোৱা ভাওনাৰ বচন "ভীম ভীম নকৰিবি ভীমৰ আগত, হাড়ে মূৰে ভাঙি দিম গদাৰ কোবত", ঝুমুৰৰ গোৱালপৰীয়া লোকগীত, বিহুগীত, বিহুনাচৰ মাজেৰে এঘণ্টাৰ জলযাত্ৰা চকুৰ পলকতে কেতিয়া শেষ হ'ল গমেই নাপালোঁ । সেই যাত্ৰা সঁচাকৈয়ে অবিস্মৰণীয় ।

পুৱা নবজামানত ফেৰীয়ে আমাক কমলাবাৰীঘাটত নমাই দিলে । পিছদিনা পুৱা আমাৰ ঘূৰি যোৱাৰ সময় নোহোৱালৈকে ফেৰীখন তাতে থকাৰ কথা । কমলাবাৰীঘাটৰপৰা গাড়ীয়ে আমাক কিছু দূৰ সুন্দৰ পকা ৰাষ্টা আৰু কিছু দূৰ দুয়ো কাষে ওখ গছ থকা গাঁৱলীয়া কেঁচা ৰাষ্টাৰ মাজেৰে গড়মূৰৰ সিতাদাৰচুকত থকা লোহিতনদীৰ পাৰৰ ডেকাচাং ৰিজৰ্টলৈ লৈ গ'ল। ৰাতিটো আমাৰ তাতেই থকাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল । সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ বৰঘৰ মাজুলীক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ আহল-বহল চোতালখনত সত্ৰীয়া নৃত্যৰ কেইটামান বেলেগ বেলেগ মুদ্ৰাৰ ডাঙৰ পুতলা, ম'হৰ পিঠিত বহি পেঁপা বজোৱা অসমীয়া ডেকা, বিহুৱাৰ প্ৰতিমূৰ্তি, জনজাতীয় চাংঘৰৰ আৰ্হিত সজা থকা ঘৰেৰে পৰিৱেশ অতি মনোৰম । কিন্তু, মাত্ৰ এদিনৰ বাবে যোৱা আমাৰ সামগ্ৰিকভাবে চকু ফুৰাই চোৱাৰ বাহিৰে খুট-নাটি মাৰি চাবলৈ বা বিতং বিবৰণ ল'বলৈ সময় নাছিল । আমাৰ কাৰণে নিৰ্দিষ্ট কৰি থোৱা কোঠা পাঁচটাত ভাগে ভাগে নিজৰ টোপোলা থৈ একোকাপ চাহ খাই আমি ওলাই গ'লোঁ যাত্ৰাৰ মূল উদ্দেশ্য সাধনৰ পথত ।

ডেকাচাং গড়মূৰতে হোৱা বাবে আমি পোন প্ৰথমে গড়মূৰ সত্ৰতে সেৱাভাগ আগ বঢ়াবলৈ ঠিক কৰিলোঁ । ৰাষ্টাৰ কাষত গাড়ী ৰাখি আমি মূল তোৰণখনেদি সোমাই গ'লোঁ । দুয়োকাষে ওখ গছৰ মাজেৰে কেঁচা আলিটোৰে অলপ আগুৱাই গৈ সোঁফালে সত্ৰৰ নামঘৰটো । কেউফালে নিজান পৰিৱেশ । আমাক দেখি এজন ভকত আগ বাঢ়ি আহিল । আমাক সত্ৰৰ নামঘৰ, সংগ্ৰহালয় আদি দেখুওৱাৰ পিছত সত্ৰাধিকাৰৰ আৱাসগৃহ, ভকতসকলৰ থকা ঠাই আদি আঙুলিয়াই দেখুৱালে । আমি তাৰ গছৰ তলত কিছু সময় বহি ফটো উঠিলোঁ ।

১৬৫৩-৬০ খৃষ্টাব্দৰ মাজত গড়মূৰ সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছিল বুলি অনুমান কৰা হয় । কথিত আছে, স্বৰ্গদেউ জয়ধ্বজ সিংহই আউনীআটী সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ পিছত স্বৰ্গদেউ প্ৰতাপসিংহই ছেৰাতল নামৰ ঠাইত এটা গড় বন্ধাইছিল । পিছত সেই গড়ৰ মূৰত আন এখন সত্ৰ স্থাপন কৰা হয় । গড়ৰ মূৰত স্থাপিত কাৰণেই বোলে এই সত্ৰ পিছলৈ গড়মূৰ সত্ৰ নামেৰে পৰিচিত হয়গৈ । সত্ৰত থকা আপুৰুগীয়া সম্পদৰ ভিতৰত আছে আহোম স্বৰ্গদেৱে দিয়া এমোন মাহ ৰাখিব পৰা পিতলৰ শৰাই, আধা মোন মাহ ধৰা ৰূপৰ কাম কৰা শৰাই, চাৰিখলপীয়া তুলসী কাঠৰ ৰঙা শৰাই, অষ্টধাতুৰ থাল, বিভিন্ন শংখ, ঘণ্টা, কাঁহৰ ডবা, তামৰ শৰাই, বৰটোপ আদিৰ লগতে কাঠৰ গৰুড় মূৰ্তি, আদি আৰু হাতীদাঁতৰ কিছুমান বস্তু ।

গড়মূৰ সত্ৰৰপৰা ওলাই আমি মাজুলীৰ অন্যতম বিখ্যাত সত্ৰ আউনীআটী সত্ৰলৈ ৰাওনা হ'লোঁ । হিন্দুধৰ্মত দীক্ষিত হোৱাৰ পিছত ১৬৫৩ খ্ৰীষ্টাব্দত আহোম স্বৰ্গদেউ জয়ধ্বজ সিংহই জগন্নাথপুৰীৰপৰা গোবিন্দৰ মূৰ্তি অনাই আউনীআটী সত্ৰৰ স্থাপনা কৰায় । কথিত আছে, আউনীপাণৰ এটা আটী (আটী, অৰ্থাৎ, ওখ ভেটী বা ঢাপ) কটাই সেই ঠাইতে গোবিন্দৰ মূৰ্তি স্থাপনা কৰা বাবে সত্ৰখনৰ নাম আউনীআটী হয় । :

"আউনী পাণ এক বৃক্ষত আছিল ।

তাৰ সমীপত জতো সত্ৰ সাজিছিল ।।

এতেকেসে আউনীআটী সত্ৰ নাম কহে ।।"

অসমৰ সত্ৰসমূহৰ ভিতৰত আউনীআটী সত্ৰৰ স্থান সকলোতকৈ ওপৰত । সাহিত্য, সংস্কৃতি সকলো দিশতে এই সত্ৰ অতি চহকী । ১৮৭১ খ্ৰীষ্টাব্দত তৎকালীন সত্ৰাধিকাৰ শ্ৰীশ্ৰীদত্তদেৱ গোস্বামীয়ে এই সত্ৰৰপৰা অসমৰ দ্বিতীয়খন সংবাদপত্ৰ "আসাম বিলাসিনী" প্ৰকাশ কৰিছিল । তাৰ পিছৰপৰাই সত্ৰত নিয়মীয়াকৈ বিভিন্ন পত্ৰিকা, গ্ৰন্থ আদিৰ প্ৰকাশৰ মাজেৰে সাহিত্যচৰ্চা চলি আহিছে । সাংস্কৃতিক আৰু সামজিক ক্ষেত্ৰতো এই সত্ৰৰ বহুল অৱদান আছে ।

আউনীআটী সত্ৰৰ সুপৰিকল্পিতভাবে সজোৱা সংগ্ৰহালয়টোৱে আমাক আকৰ্ষিত কৰিছিল । সংগ্ৰহালয়ত থকা বিভিন্ন আপুৰুগীয়া আৰু অমূল্য সম্পদৰাজিৰ ভিতৰত মোক বিশেষকৈ আকৰ্ষণ কৰা বস্তুটো আছিল এটা বিয়াগোম তুলসীকাঠৰ খুটা । সঁচাকৈয়ে ঘৰৰ খুটা কাটিব পৰাকৈ তুলসীগছ ইমান ওখ আৰু ইমান ডাঙৰ ব্যাসৰ হ'ব পাৰে নে বুলি মই পথালিকৈ

শুৱাই থোৱা খুটাটো উধৰপৰা মূধলৈ ঘূৰি ঘূৰি চাইছিলোঁ । পিছত "মাজুলীৰ সত্ৰসমূহৰ ইতিবৃত্ত" নামৰ পুস্তিকাখনিৰপৰা জানিব পাৰিলোঁ , সেই তুলসীখুটাটো অন্যতম সত্ৰাধিকাৰ শ্ৰীশ্ৰীকুশদেৱ গোস্বামীৰ স্বপ্নদৃষ্ট আছিল । সপোনত তেওঁ খুটাটো সত্ৰৰ মূল নামঘৰৰ লাইখুটা হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰাৰ নিৰ্দেশ পাইছিল । পিছে প্ৰাকৃতিক কাৰণত নামঘৰ পকী হোৱাত খুটাটো নামঘৰৰ কাষত সংগ্ৰহালয়ৰ সম্পদ কৰি ৰখা হৈছে । কোৱা হয়, সপোনত তুলসীখুটা দেখা বুলি উল্লেখ আছে যদিও বহুতে খুটাটো আচলতে সৰলকাঠৰ বুলিহে অনুমান কৰে ।

সত্ৰৰ এই আপুৰুগীয়া সম্পদটিৰ অস্তিত্বৰ কথা গুণা-গঁথা কৰি লেখটো প্ৰস্তুত কৰি থাকোঁতে কাকতালীয়ভাবে এটা বিশেষ তথ্য আহি মোৰ হাতত পৰিল – কৰ্ণাটকৰ ৰঙ্গনাবেটোৰ বিলিগিৰি নামৰ ঠাইত বোলে পৃথিৱীৰ সৰ্ববৃহৎ, আমগছৰ দৰে ওখ এজোপা তুলসী গছ আছে । গছজোপাৰ ফটো দেখি আৰু বাতৰি পঢ়ি চমৎকৃত হওঁতেই আন এটা বাতৰি পাই বিমোৰত পৰিলোঁ – সেই বাতৰিটো বোলে সত্য নহয় । গিনীজ বুক অব ৰেকৰ্ডচ্ৰ মতে দহ ফুট এঘাৰ ইঞ্চি উচ্চতাৰ পৃথিৱীৰ ভিতৰতে ওখ তুলসীজোপা বোলে গ্ৰীচতহে আছে । নিশ্চিতকৈ কোৱাটো যথাৰ্থতে কঠিন যদিও অসম্ভৱ বুলিও ক'ব নোৱাৰি । আউনীআটীৰ খুটাটো সোতৰশ-ওঠৰশ শতিকা মানৰ । সেই সময়ৰ অসমৰ ডাঠ হাবিত তেনে এজোপা বিশেষ তুলসীগছ থকাটো হয়তো একেবাৰে অসম্ভৱো নহয় ।

সংগ্ৰহালয়ত দেখা, আমি কেতিয়াও নেদেখা, অনেক আগৰদিনীয়া বাচন-বৰ্তনে আমাক আপ্লুত কৰিছিল । আউনীআটী সত্ৰৰ হাতেসজা বেতৰ বিচনীবোৰো বিশেষ আকৰ্ষণীয় ।

আউনীআটী সত্ৰৰপৰা ওলাওঁ মানে দুপৰীয়াৰ আহাৰৰ সময় হৈ গৈছিল । আমাৰ গাড়ী গৈ চৰকাৰী টুৰিষ্ট লজ "প্ৰশান্তি"ত সোমালগৈ । তাৰ ভোজনাগাৰত ড্ৰাইভাৰে সৈতে আমি এঘাৰজনৰ বাবে আহাৰৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ কৈ তাৰ খালী থকা দুটামান কোঠাত অলপ জিৰণি ল'লোঁ । আহল-বহল, সুন্দৰ পৰিষ্কাৰ কোঠাবোৰ । আধাঘণ্টামানৰ পিছতে দাইল, ভাজি, পাপৰৰ সৈতে বৰ তৃপ্তিৰে এসাঁজ খালোঁ । ভোক গুছাবলৈ মাছ-মঙহৰ প্ৰয়োজন নাই । ভাত খাই উঠি ডাইনিং হলৰ বাহিৰৰ বাৰান্দালৈ ওলাই দেখিলোঁ "প্ৰশান্তি"ৰ চৌহদত থকা বগৰীগছবোৰত লোমালোমে লাগি থকা বগৰীবোৰে মোক খা মোক খা কৰি আমাক জোকাই আছে । আমিও লোভ সামৰিব নোৱাৰি কিশোৰ-কিশোৰীৰ দৰে বাৰান্দাৰপৰাই হাকুটিয়াই হাকুটিয়াই বগৰী ছিঙি খালোঁ । কিন্তু সময়োতো বেছি নাই; বাগিছাখনত ৰমক্ জমক্কৈ ফুলি থকা ফুলবোৰ চাই চাই আমি তাৰপৰা ওলালোঁ । এইবাৰ লক্ষ্য চামগুৰি সত্ৰ ।

চামগুৰি সত্ৰ ১৬৬৩ খ্ৰীষ্টাব্দত স্বৰ্গদেউ চক্ৰধ্বজ সিংহৰ দ্বাৰা স্থাপনা কৰা হৈছিল । চামগুৰি সত্ৰ সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ অপৰিহাৰ্য অঙ্গ মুখাশিল্পৰ কাৰণে বিখ্যাত । কথিত আছে এজোপা চামগছৰ তলত আৰম্ভ কৰা হৈছিল বাবেই এই বিখ্যাত সত্ৰই চামগুৰি সত্ৰ নাম পায় । বৰ্তমান, বিভিন্ন কাৰণত ঠাই সলাবলগীয়া হোৱা মাজুলীৰ এই সত্ৰখন নতুন চামগুৰি সত্ৰ নামেৰে বেছি পৰিচিত । সত্ৰখনৰ অধিকাৰৰ পৰিয়ালটো পৰম্পৰাগতভাৱে মুখাশিল্পৰ লগত জড়িত হৈ আছে । গৃহস্থীঘৰ এখনৰপৰাই পৰিয়ালৰ লোকসকলে মুখা নিৰ্মাণৰ কাম অব্যাহত ৰাখিছে । মাটিৰ মজিয়াৰ সাধাৰণ কোঠাটোৰ ভিতৰত বিভিন্ন দেৱ-দেৱী, ৰাক্ষস, জীৱ-জন্তু, মহাভাৰত-ৰামায়ণৰ বিভিন্ন চৰিত্ৰ, আদিৰ মুখা বেৰত আঁৰি বা মজিয়াত সজাই থোৱা আছিল । লগতে বেৰত ওলমাই থোৱা আছে মুখা নিৰ্মাণত কৃতিত্বৰ বাবে ভিন ভিন সময়ত সত্ৰাধিকাৰসকলে পোৱা মানপত্ৰৰ লগতে তেখেতসকলৰ ছবি । আমাৰ বিশেষ সৌভাগ্য ২০০২ চনত সংগীত নাটক অকাডেমী বঁটাৰে বিভূষিত সত্ৰাধিকাৰ শ্ৰীশ্ৰীকোষকান্ত দেৱগোস্বামী সেই সময়ত ঘৰতে আছিল । তেখেতৰ লগত ফটো উঠিবলৈ পাই আমি গৌৰৱান্বিত অনুভৱ কৰিলোঁ । সত্ৰৰ কৰ্মশালাৰ বেৰত আৰু মজিয়াত থকা মুখাবোৰ দেখি, বিশেষকৈ, ঝুমুৰ আৰু অলকা ৰ'ব নোৱাৰিলে । সীতা, পুতনা আদিৰ মুখা পিন্ধি তেওঁলোকে ফটো উঠিলে । ... ইমানদিনৰ মূৰত আজি সেই ভ্ৰমণৰ কথা লিখিবলৈ লৈ সেই শিক্ষামূলক অথচ আমোদজনক মুহূৰ্তবোৰে চকুৰ আগত জল্‌জল্ পট্‌পট্‌কৈ অগা-ডেৱা কৰিছে ।

চামগুৰিৰপৰা আমি নতুন কমলাবাৰী সত্ৰৰ বাট ল'লোঁ । কিন্তু সত্ৰৰ স্থানান্তৰণৰ বাবে সেই সময়ত তাত নিৰ্মাণৰ কাম চলি থকা বাবে বেছি সময় নাথাকি দক্ষিণপাট সত্ৰলৈ আগুৱাই গ'লোঁ । বেছ আহল-বহল সত্ৰখন । এফালে এখন মুকলি পথাৰত চুৰিয়া পিন্ধা চেমনীয়া ভকতকেইজনমানে ফুটবল খেলি আছিল । বুজি পালোঁ, সত্ৰৰ শৃংখলিত নিয়মানুৱৰ্তী জীৱনশৈলীৰ মাজতো কোমল বয়সৰ ভকতসকলে নিজৰ স্বাভাৱিক ল'ৰাকাল উৰুৱাই যাবলৈ দিয়া নাই ।

১৫৮৪ চনত বংশীগোপালৰ শিষ্য সত্ৰাধিকাৰ শ্ৰীশ্ৰীবনমালীদেৱে দক্ষিণপাট সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰে । আহোম স্বৰ্গদেউ জয়ধ্বজ সিংহ তেওঁৰ ৰাজত্বকালত এই সত্ৰৰ প্ৰধান পৃষ্ঠপোষক আছিল । "মাজুলীৰ মুখ্য সত্ৰসমূহৰ ইতিবৃত্ত" নামৰ পুস্তিকাখনত উল্লেখ আছে, দক্ষিণপাটক বা দক্ষিণপাট নামে ঠাইত প্ৰতিষ্ঠিত হোৱাৰ বাবে সত্ৰখন সেই নামেৰে জনাজাত হয়। এটা কাহিনী মতে প্ৰাচীন কালত বোলে এই ঠাই পূৰ্বোত্তৰ ভাৰতৰ বাণিজ্যিক কেন্দ্ৰ আছিল । 'দক্ষিণ' বুলিলে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দক্ষিণ দিশ, আৰু 'পাট' মানে বন্দৰ বা বাণিজ্যিক কেন্দ্ৰ বুজাইছিল । আমি গৈ পোৱা সময়ত সত্ৰত ভকতসকলে সন্ধিয়াৰ নাম-প্ৰসঙ্গৰ আয়োজন কৰি আছিল । নামঘৰৰ ভিতৰ সোমাই আমি সুন্দৰকৈ মচি থোৱা কেঁচা মজিয়াত আঁঠু লৈ সত্ৰৰ উপাস্য দেৱতা যাদৱৰায়ৰ বিগ্ৰহৰ প্ৰতি সেৱা আগ বঢ়ালোঁ । তাত থকা সেৱকে আমাক একোপাহি ফুল দিলে ।

দক্ষিণপাট সত্ৰত মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱে অসমীয়া সমাজলৈ অৱদান দি যোৱা সত্ৰীয়া পৰম্পৰাৰ বৰগীত, আৰু মাটিআখৰা, জুমুৰা, চালি, নটুৱা, নন্দী-ভৃঙ্গী, সূত্ৰধাৰ, ওজাপালি, অপ্সৰা, দশাৱতাৰ আদি সকলো নৃত্যশৈলীৰ চৰ্চা হয় । সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰতো গীত, নাট, কাব্য, ধৰ্মগ্ৰন্থ আদিৰ ৰচনাৰে সত্ৰাধিকাৰসকলে অসমীয়া ভাষাৰ ভঁড়াল চহকী কৰিছে ।

সত্ৰৰ মূল নামঘৰ আৰু থকা ঘৰসমূহৰপৰা অলপ আগলৈ সত্ৰৰ সংগ্ৰহালয়টো । ইতিমধ্যে সন্ধিয়া প্ৰায় নামিছিলেই । দৰ্শনাৰ্থীক সংগ্ৰহালয় চাবলৈ দিয়াৰ সময় নিৰ্দিষ্ট কৰা আছিল – অৰ্থাৎ, সন্ধিয়া পাঁচ বজাৰ পিছত দৰ্শন বন্ধ । সংগ্ৰহালয়ত বহুত ৰজাদিনীয়া বস্তু সংৰক্ষিত হৈ আছে বুলি শুনিছিলোঁ । আকৌ বা অহা হয় নে নহয়, চাবলৈ নাপালোঁ বুলি বেয়া লাগিছিল। কিন্তু, মহাপ্ৰভু যাদৱৰায় বোধকৰো আমাৰ প্ৰতি সদয় আছিল । আমাক দেখি আগ বাঢ়ি আহি এজন বিষয়ববীয়া ভকতে (পদটো এতিয়া পাহৰিছোঁ।) খা-খবৰ সুধিলে। মদনৰ লগত চিনাকি হোৱাৰ পিছত তালৈ নিয়মীয়াকৈ অহা এগৰাকী "ভট্টাচাৰ্য" নামৰ মহিলাক চিনি পোৱাৰ কথা ক'লে । সঁচাকৈয়ে আমাৰ ভাগ্য ফুলিল । ভকতে কোৱা মানুহগৰাকী মদনৰ খুৰীয়েক । মদনে খুৰীয়েকৰ লগত কথা পতাই দিলে । ভকতজনে এগৰাকী মাননীয়া পৃষ্ঠপোষকৰ ভতিজাক আমেৰিকাৰপৰা আহি তেওঁলোকৰ গৌৰৱময় ইতহাসৰ স্মৃতিচিনবোৰ নেদেখাকৈয়ে গুছি যোৱাটো নিবিচাৰিলে । আমাক সংগ্ৰহালয়ৰ ফালে আগ বঢ়াই লৈ গ'ল । তত্বাৱধায়কজনে ইতিমধ্যে দুৱাৰত তলা লগাইছিল । সত্ৰত লগ পোৱা বিষয়ববীয়া ভকতজনৰ অনুৰোধত তেওঁ আমাক ভিতৰলৈ লৈ গ'ল ।

এটা প্ৰাচীন ঘৰ । কিন্তু বাটচ'ৰাৰপৰাই দেখা যায় কেউফালে সিঁচৰিত হৈ আছে ঐতিহ্যমণ্ডিত আৰু বহুমূলীয়া সম্পদ । অনাদৃত, অৱহেলিত । মাৰলিত, আটালত, বাৰান্দাত – য'তে যি বস্তু আছে সকলোৰে লগত কিবা নহয় কিবা ইতিহাস জড়িত হৈ আছে । প্ৰকাণ্ড হলঘৰটোত এটা মাত্ৰ ৬০ ৱাটমানৰ লাইট জ্বলি আছিল । হাতত এটা টৰ্চ লৈ তত্বাৱধায়কজনে এটা এটাকৈ বস্তুবোৰ দেখুৱাই গ'ল । লগতে কৈ গ'ল প্ৰতিটো বস্তুৰ বুৰঞ্জী । সকলো বস্তুৰ নাম এতিয়া মনত নাই যদিও স্বৰ্গদেউৰ সিংখাপ, লাচিতৰ হেংদান, দশাৱতাৰ খোদিত ৰূপৰ লাখুটি, সোণ-ৰূপৰ ৰজাদিনীয়া বাতি, কলহ আদি অনেক সামগ্ৰী, অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ, সাঁচিপতীয়া পুথি, আদিৰ কথা শুনি বা দেখি আমি অবাক হৈছিলোঁ । সকলো বস্তু পঞ্জীকৃত হয় নে সুধিলত ইতিবাচক সমিধানেই পাইছিলোঁ, কিন্তু সংৰক্ষণ ব্যৱস্থাত নিৰাপত্তাৰ অভাৱ যেন লাগিছিল । দীঘল কোঠাটোলৈ সোমোৱা মূল দুৱাৰখনৰ কাষত বাওঁফালে এখন সৰু বিচনা । আঠুৱাখন তুলি থোৱা আছিল । তত্বাৱধায়কে ক'লে তেওঁ সেইখনতে শোৱে । ৰাইজৰ ইমান মূল্যবান সম্পত্তিৰ অকলশৰীয়া ৰখীয়া হৈ থাকিবলৈ ভয় নালাগে নে সুধিলত ক'লে, তেওঁ অকলশৰীয়া নহয়, তেওঁৰ লগত সংগ্ৰহালয়ৰ ৰক্ষক এডাল সাপ আছে । সেই সাপডালৰ কাৰণেই বহুত বিপৰ্যয়ৰ মাজতো কোনো দুষ্কৃতিকাৰী কেতিয়াও সিংখাপৰ ওচৰলৈ আহিব পৰা নাই বা কোনেও সংগ্ৰহালয়ৰ কোনো বস্তুত হাত দিব পৰা নাই । তত্বাৱধায়কজনৰ জীৱনটো সত্ৰৰ নামতে সমৰ্পিত । বাল্যকালতে তেওঁক সত্ৰৰ সেৱাৰ বাবে ভকত হ'বলৈ উৎসৰ্গা কৰা হৈছিল । অসমেই হওক বা পঞ্জাবেই হওক, ভাৰতীয় পৰম্পৰা দেখিছোঁ সাৰ্বজনীন । পঞ্জাবীসকলৰ মাজতো দুজন বা ততোধিক পুত্ৰৰ এজনক গুৰুদ্বাৰৰ সেৱাত উৎসৰ্গা কৰি শিখ ধৰ্মাৱলম্বী কৰাৰ প্ৰথা আছে ।

যি হওক, মনতে, নিৰাপত্তাৰক্ষী অবিহনে সত্ৰখনে প্ৰতিদিন দেশ-বিদেশৰ হাজাৰ-বিজাৰ পৰ্যটকৰ কাৰণে মুকলি প্ৰদৰ্শনৰ সংগ্ৰহালয়ৰ আপুৰুগীয়া সম্পদৰাজি ভৱিষ্যতেও বচাই ৰাখিব পাৰিবনে গুণা-গঁথা কৰি আমি ওলাই আহিলোঁ । বাহিৰ ওলাই আমি সত্ৰৰ উদ্যানখনত এপাক ঘূৰিলোঁ । তাত কেইটামান ঢাপ কাটি সজোৱা এটা চিচাৰ সুন্দৰ সৰু কোঠালিত শ্ৰীকৃষ্ণ ভগৱানৰ বিভিন্ন মূৰ্তি, গড়ুৰৰ মূৰ্তি আদি সজাই থোৱা আছে । লাইটৰ পোহৰত জিলিকি থকা মূৰ্তিবোৰ বাহিৰৰপৰাই চাই বৰ ভাল লাগিছিল ।

ইতিমধ্যে আন্ধাৰ ভালকৈয়ে হৈছিল । দিনটো ঘূৰাৰ পিছত গড়মূৰ চাৰিআলিৰ সৰু বজাৰখনত চাহ একাপ খাবৰ মন গ'ল। চাহৰ অৰ্ডাৰ দি আমি কাষতে থকা তৃতীয় লিঙ্গৰ ব্যক্তি দুগৰাকীৰ শালত বোৱা কাপোৰৰ দোকানখনত সোমালোঁ । অসমত কিন্নৰৰ স্বাৱলম্বিতাৰ নিদৰ্শন । কেউজনীয়ে কিবাকিবি চোৱাৰ পিছত মই মাজুলীৰ চিন বুলি মালৈ দুখন সৰু গামোচা আৰু নিজলৈ এখন হাতেবোৱা এৰীসূতা আৰু পলিষ্টাৰ মিহলি চাদৰ কিনিলোঁ ।

ডেকা চাওঁলৈ ঘূৰি গৈ সন্ধিয়াটো বেছ উপভোগ কৰিলোঁ । চোতালত জ্বলোৱা জুইকুৰাৰ চাৰিওফালে ৰিজৰ্টৰ আন অতিথি সকলো আহি বহিছিল । ৰাতিৰ আহাৰো বৰ উপাদেয় আছিল । আহাৰৰ পিছতো জোনৰ পোহৰত আমি কিছু সময় জুইৰ কাষত বহি থাকিলোঁ । ঝুমুৰৰ গানে সময়খিনি আৰু উপভোগ্য কৰি তুলিছিল । পিছদিনা পুৱা নীনামণি, জিনুমণি, মদন, জুৰি আৰু মই ৰাতিপুৱাৰ মাজুলীৰ সৌন্দৰ্য চাওঁ বুলি ওলাই গ'লোঁ। এক কিলোমিটাৰমান গৈ আমি লোহিতঘাট পালোঁগৈ । পাৰত বান্ধি থোৱা সৰু নাওবোৰৰ ওপৰেৰে পাতল কুঁৱলী ফালি উঠি যোৱা বেলি আৰু পানীত তাৰ প্ৰতিবিম্বেৰে এটা অতি মনোৰম দৃশ্য । ৰাজধানী দিল্লীৰ কংক্ৰীটৰ দালানবোৰৰ ওপৰেদি দেখা সূৰ্যোদয়ৰ দৃশ্যলৈ মনত পৰি সেয়া এক মায়াময় সপোনপুৰী যেন লাগিছিল । কাঠ আৰু বাঁহেৰে নিৰ্মিত দলংখন পাৰ হৈ গৈ সিপাৰৰ উত্তৰ লক্ষীমপুৰত ভৰি দিলোঁগৈ । মাজুলী আৰু লক্ষীমপুৰৰ মাজত সেইখন এখন গুৰুত্বপূৰ্ণ দলং, কিন্তু দেখিলোঁ অতি দুৰ্বল । আমি মাজুলীৰ ফালে থাকোঁতে দেখিছিলোঁ এখন যাত্ৰীবাহী গাড়ী যাত্ৰীসকলক ইপাৰত নমাই দলং পাৰ হৈছিল আৰু যাত্ৰীসকল খোজ কাঢ়ি এইপাৰে আহি গাড়ীত বহিছিল । আশা কৰোঁ ইতিমধ্যে অৱস্থাৰ উন্নতি হৈছে ।

ন বজাত মাজুলী এৰাৰ কথা কাৰণে অৱশ্যে আমি বেছি সময় লোহিতৰ পাৰত কটাব নোৱাৰিলোঁ । ডেকা চাওঁলে ঘূৰি গ'লোঁ । পুৱাৰ আহাৰত দেশী-বিদেশী দুয়ো ধৰণৰ খোৱাবস্তুৰ ব্যৱস্থা আছিল । আমি সকলোৱে নিজৰ ৰুচিমতে পেট ভৰাই খাই গাড়ীত বস্তু বোজাই দি কমলাবাৰীঘাটলৈ ৰাওনা হ'লোঁ ।

মাজুলী বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ কেন্দ্ৰস্থল । মাজুলীৰ প্ৰতিখন সত্ৰতে ভগৱান বিষ্ণুৰ কোনো কোনো এটা ৰূপৰ বিগ্ৰহ প্ৰতিষ্ঠা কৰি সেৱা-অৰ্চনা কৰা হয় । ভাওনা আদি সাংস্কৃতিক কাৰ্যক্ৰমৰ মাধ্যমেৰে ভগৱানৰ লীলা প্ৰচাৰ কৰাৰ উপৰিও ৰাসলীলা আৰু ফাগুৱা ধুমধামকৈ পালন কৰা হয় । মাজুলীৰ, বিশেষকৈ দক্ষিণপাট সত্ৰৰ ৰাস অতি জনপ্ৰিয় । মনতে প্ৰশ্ন হৈছিল- সত্ৰ বুলিলেনো আচলতে কি বুজায় ? উত্তৰ বিচাৰি আউনীআটী সত্ৰৰপৰা কিনা পুস্তিকাখনত চকু ফুৰালোঁ । কোৱা হৈছে, যি ঠাইত বৈষ্ণৱ ধৰ্মচৰ্চাৰ মাজেৰে সন্তক মুক্তিৰ পথ দেখুওৱা হয় বা ত্ৰাণ কৰা হয় সেয়ে সত্ৰ । বিভিন্ন সত্ৰৰ পৰিচালনা, নীতি-নিয়ম বেলেগ হ'লেও সকলো সত্ৰৰে মূল উদ্দেশ্য এটাই – ধৰ্মালোচনা বা ধৰ্মচৰ্চাৰ মাজেৰে ভগৱৎপ্ৰেমৰ প্ৰচাৰ ।

নদীৰ মাজৰ চাৰিওফালে পানীৰে আবৰা ভূখণ্ডক মাজুলী বুলি কয় বুলি জানিছিলোঁ । অৰ্থাৎ, মাজুলী মানে নদীৰ মাজত থকা দ্বীপ । তেনেহ'লে, উমানন্দ, অশ্বক্লান্ত আদিৰ দৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ মাজত থকা সৰ্ববৃহৎ দ্বীপটোৰ নিজা এটা নাম নাই কেলেই? সমিধানত জানিবলৈ পালোঁ, এটা কিম্বদন্তীমতে মাজুলীৰ নাম আদিতে 'ৰত্নপুৰ' আছিল । আৰিমত্ত ৰজাই চিকাৰলৈ যাওঁতে পছন্দমত নিজৰ দেউতাকক বধ কৰাৰ দোষ খণ্ডন কৰিবলৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদত বহুতো ধন-সোণ দান দিয়ে । কিন্তু সেই দান গ্ৰহণ নকৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰই ঠাইখিনি বলুকা পেলাই পুতি পেলালে আৰু নিজৰ গতি সলনি কৰিলে । সেই বলুকাংশই পিছত 'মাজুলী' নাম পালে । যি কি নহওক, একালত যেনেকৈ বালি পেলাই সৃষ্টি কৰিছিলে, এতিয়া তেনেকৈয়ে যেন পাৰ খহাই সৰু কৰি নি আছে । অথবা, বালি পেলাই আকৌ গতি সলনি কৰিব পাৰে ।

ডেকাচাওঁৰপৰা ঘাটলৈ গৈ থাকোঁতে এইবোৰ কথা মনলৈ আহিছিল । মাজুলীত আহি সোমাওঁতে, হয়তো মনৰ উলাহতে, বিশেষ মন কৰা নাছিলোঁ; কিন্তু ওভতনি যাত্ৰাত লক্ষ্য কৰিলোঁ ৰাষ্টাৰপৰা ফেৰী বান্ধি থোৱা ঘাটলৈ কেৱল বালি আৰু বালি – যেন এখন মৰুভূমি । বাৰিষা পানী বাঢ়ি সাগৰসঙ্কাশ হৈ প্ৰলয়ঙ্কৰী বান অনা ব্ৰহ্মপুত্ৰ খৰালি শুকাই মাজুলীত মৰুভূমি সদৃশ অৱস্থাৰ সৃষ্টি হয় ।

কমলাবাৰীঘাটত আকৌ আমি গাড়ী, মানুহ সকলো ফেৰীত উঠিলোঁ । ওভতনি যাত্ৰা । মাজুলীমুখী যাত্ৰাত বিশ্ববিখ্যাত ঠাই এখন চাবলৈ যোৱাৰ হেপাহতে হয়তো আমাৰ উলাহে নধৰা হিয়া আছিল । ওভতনিত এদিনৰ ভিতৰতে ভুৰুকাত হাতী ভৰাবলৈ চেষ্টা কৰাৰ দুখতেই নেকি মনবোৰ যেন বিষাদৰ ডাৱৰেৰে ঢকা । মাজুলীৰ আকাশে-বতাহে বোলে হৰিনামৰ ধ্বনি গুঞ্জৰিত হৈ থাকে; কিন্তু দুখৰ বিষয় পাঁচখনকৈ সত্ৰ দৰ্শন কৰিও আমি ক'তো সেই ঐশ্বৰিক পৰিৱেশৰ সহভাগী হ'ব নোৱাৰিলোঁ । পিছে, যোৰহাট পোৱাৰ পিছত আমালৈ এটা খুব ভাল লগা বিস্ময় ৰৈ আছিল । যাত্ৰাৰ পৰিকল্পনাত নীনামণিহঁতে আমাৰ কাৰণে এটা সুখদায়ক সমাপ্তি সাঁচি থৈছিল ।

নিমাতীঘাটৰপৰা গৈ আমাৰ গাড়ী লাদৈগড়ৰ মইনাপৰীয়া গাঁৱৰ এটা ডাঙৰ নামঘৰৰ সন্মুখত ৰ'লগৈ । মইন নদীৰ পাৰৰ মইনাপৰীয়া নামঘৰ । ক'বলৈ সংকোচ নাই – ঢেকীয়াখোৱা বৰনামঘৰৰ কথা সৰুৰেপৰা শুনিছোঁ আৰু তালৈ গৈছোঁ । কিন্তু, যোৰহাটতে জন্ম হৈও তাত গৈ গাড়ীৰপৰা নমাৰ আগলৈকে সেই সোতৰ শতিকাতে স্থাপিত নামঘৰটোৰ কথা জনা নাছিলোঁ । কথিত আছে শ্ৰীশ্ৰীনৃসিংহ মুৰাৰীয়ে সত্ৰাধিকাৰ শ্ৰীশ্ৰীকুশদেৱ গোস্বামীৰ সপোনত দৰ্শন দি মইনপাৰৰ নামঘৰত স্থাপিত হোৱাৰ আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰে । সেই কথা শুনি ৰাইজে সভক্তিৰে নামঘৰ সাজি মণিকূটত শ্ৰীশ্ৰীনৃসিংহ মুৰাৰীৰ বিগ্ৰহ প্ৰতিষ্ঠা কৰি নাম-প্ৰসঙ্গ, পূজা-অৰ্চনা, নৃসিংহ মহাপ্ৰভুৰ ভাওনা, আদিৰ মাধ্যমেৰে নৰসিংহৰূপী বিষ্ণুৰ আৰাধনা কৰিবলৈ লয় । জনবিশ্বাসত এই নামঘৰ অতি জাগ্ৰত । এই নামঘৰলৈ গ'লে ভকতৰ মনোকামনা পূৰণ হয় ।

আহল-বহল নামঘৰটোৰ প্ৰৱেশদ্বাৰৰ মূল তোৰণ পাৰ হৈ চৌহদত সোমালেই মনত ভক্তিভাব জাগি উঠে । পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্ন । শিখ গুৰুদ্বাৰৰ দৰে পৰিচাৰিকাই অনবৰতে মজিয়া পৰিষ্কাৰ কৰি আছে । মূল তোৰণৰ বাহিৰত শাৰী শাৰী দোকানত ধূপ-দীপ আদি উপহাৰসামগ্ৰীৰ যোগান আছে । চাকি, ধূপ আদি জ্বলাবৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনাগৃহৰ লগতে সমান্তৰালকৈ সজা দীঘল-বহল বাৰান্দাখনত শাৰী শাৰীকৈ ভেটি সজা আছে । তাতে চাকি আৰু ধূপ জ্বলাই আমি প্ৰাৰ্থনাঘৰৰ মজিয়াত বহিলোঁগৈ । মদন আৰু ৰাজেন শৰ্মা পিছে বাটচ'ৰাৰ বাহিৰতে থাকিবলগা হ'ল । পেণ্ট পিন্ধি প্ৰৱেশ নিষেধ । দক্ষিণৰ মন্দিৰতো এনে নিয়ম আছে । ভিতৰত বহি খোল-তাল-বৰকাঁহৰ লগত চলি থকা নাম শুনি বৰ ভাল লাগিল । নিয়মীয়াকৈ নাম-প্ৰসঙ্গ হয় যদিও ভকতৰ দৰ্শনৰ কাৰণে বিগ্ৰহ কেৱল বৃহস্পতিবাৰ আৰু পূৰ্ণিমাতহে মুকলি কৰি দিয়া হয় । আমাৰ ভাগ্য সঁচাকৈয়ে ভাল আছিল – সেইদিনা বৃহস্পতিবাৰ আছিল বাবে আমি সেই ঐতিহাসিক মূৰ্তি দৰ্শন কৰিবলৈ পালোঁ । নৃসিংহ মুৰাৰীৰ মূৰ্তিৰ কাষতে প্ৰভুৰ বৰাহ অৱতাৰৰ মূৰ্তি এটাও আছে ।

মইনাপৰীয়া নামঘৰৰ পৰিচালনা সমিতিৰ ভকতসকল অতি অতিথিপৰায়ণ । দৰ্শনাৰ্থী আহি আছে, গৈ আছে; তেওঁলোকে প্ৰতিজনকে প্ৰাৰ্থনাঘৰৰ পিছফালে থকা এটা ডাঙৰ কোঠালৈ মাতি নি ঘৰলৈ অহা মানুহক কৰা দৰে চাহ-জলপানেৰে

আপ্যায়ণ কৰিছে । ইতিমধ্যে মদনে বাৰান্দাত বহি কোনোবাই দিলে বৰগুনি লোৱা পৰিচালনা সমিতিৰ মানুহৰ লগত কথা পাতি নামঘৰটোৰ বিষয়ে জানি লৈছিল । তেওঁলোকক বাৰান্দাতে চাহ দিলে ।

নামঘৰৰ মধুৰ স্মৃতিৰে আমাৰ মাজুলীৰ বৈষ্ণৱ সত্ৰ দৰ্শন কৰিবলৈ যোৱা সেই যাত্ৰাৰ সামৰণি পৰিল । জিনুমণিৰ পুতেক ৰঞ্জিৰ ঘৰত আমাৰ দুপৰীয়াৰ আহাৰৰ ব্যৱস্থা কৰি থোৱা আছিল । আহাৰৰ পিছত তাৰপৰাই আমি বিদায় ল'লোঁ ।   +++

(সহায় :- ১) মাজুলীৰ মুখ্য সত্ৰসমূহৰ ইতিবৃত্ত : শ্ৰীকেশৱ কাকতি, শ্ৰীঅনন্ত কলিতা, ২) মাজুলীযাত্ৰাৰ সহযাত্ৰী নীনামণি,

জিনুমণি, মালবিকা, মদন, আৰু জুৰি, ৩) গুগল সন্ধান)

৩১.০১.২০২২ , দিল্লী

The author is resident of Delhi, India, and could be contacted at jmbpujari@yahoo.com.

RECENT ACTIVITIES

Some of these activities, such as the upcoming fund-raising cultural event, etc. are reported above.

UPCOMING ACTIVITIES

Please stay tuned!

Q&A

Q: What is NAAM?

A: Naamghar Association of America, Inc. (NAAM) is a 501(c)(3) non-profit spiritual and cultural organization formed to construct and manage a Naamghar for the Assamese diaspora to celebrate and perform the spiritual traditions and philosophical teachings of Srimanta Sankardeva. With strong ties with all the *Satras* of Assam, NAAM seek to provide a forum for learned spiritual leaders and traditional artistes to share their knowledge and talent with the current and future generations of the Assamese diaspora.

Q: What are the immediate goals of NAAM?

A: Some of the immediate goals of NAAM include spreading awareness on NAAM initiatives, build a digital media platform, plan for fund raising, and participate regularly in Naam-proxongo. NAAM seeks volunteers from the large Assamese diaspora across the United States to achieve these goals. Please join us (details at the bottom of this newsletter). In our planning activity, the first priority is to identify what is needed to establish a temporary *Naamghar*. This will make the *Guru Axon,* consecrated by the Sri Sri Auniati Satra Satradhikar, more easily accessible to the public, while we work on the longer-term project of building a permanent *Naamghar*.

Q: Does NAAM collaborate with other organizations?

A: NAAM is actively seeking to collaborate with all community organizations which are willing to help achieve NAAM's mission. NAAM plans to have meaningful discussion with all organizations in our community; please contact us if you would like to be a part of this conversation (contact details at the bottom).

HOW TO GET INVOLVED WITH NAAM?

JOIN THE NAAM WORKING GROUP (WG): We need your help in achieving the dream of building a Naamghar in North America. Therefore, NAAM is open to everyone who is interested in building the Naamghar.

If you are interested in getting involved actively in NAAM's mission, please join the NAAM by sending an email to: Naaminfo@Naamghar.org. The WG meets regularly via teleconference/video conference to discuss various issues that are related to NAAM and its mission and goals.

NAAM WORKING GROUP TEAM MEMBERS

Following individuals comprise the current NAAM working group (WG) team. ***We invite all individuals who are sincerely interested in the Mission and Goals of NAAM to join the NAAM team.*** The current WG members are:

- Tutumoni Baishya, Assam
- Niraj Barbara, PA (EC member)
- Dr. Sanjib Bhuyan, NJ (Editor, NAAM Newsletter)
- Pranab Bora, WI
- Lolit Bora, PA
- Subhasini Bora, NC
- Dr. Babul Borah, OH
- Utpal Borah, VA
- Enakshi Baruah, IL
- Gautom Lal Baruah, IL
- Dilara Boruah, CA
- Dr. Binoy K. Bordoloi, NJ (*Bor-medhi*, Chairperson, NAAM)
- Manoranjan Bordoloi, NJ
- Monidipa Bordoloi, CA
- Susanto Bordoloi, CT
- Chirayu Kr. Borooah, CA
- Malabika Brahma, NJ
- Debojit Chowdhury, CA
- Niren Choudhury, NJ (EC member)
- Dr. Bikul Das, MA
- Namita Das, VA
- Dr. Pradip Das, MO
- Rupam Das, Assam
- Shyam DevChoudhury, PA (Secretary, EC member)
- Dr. Saswati Datta, OH
- Hemanga Dutta, NJ
- Panchali Dutta, NJ
- Sawmick Dutta, CA
- Prandeep Gogoi, NJ
- Ajoy Hazarika, NY
- Kamalakshi Hazarika, NJ
- Suranjoy Hazarika, NJ (EC member)
- Priyadarshini Inman, NC (EC member)
- Sridevi Jaggannath, NC
- Diganta Kalita, IL
- Dr. Jukti Kalita, NJ
- Lalita Kalita, IL
- Rashmi Kalita, CA
- Sangaurav Kaushik, NC
- Nilanjona Mahanta, CA
- Nabanita Mazumdar, WA
- Chayanika Mohan, NC
- Shakhyar Neog, NJ
- Dr. Yashwant Pathak, FL
- Lekhika Pathak, Assam
- Anu Perlmutter, VA
- Nilakshi Phukan, NC
- Gayatree Prasad, CA
- Dr. Purandar Sarmah, NJ (Treasurer, EC member)
- Vavani Sarmah, CA

Contact Us

Email: Naaminfo@Naamghar.org
Website: www.naamghar.org
Facebook: Facebook: https://www.facebook.com/NaamgharAssociationOfAmerica